

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a“ ese:
Jofa si Dumineca'.

Fretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu
28 franci.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunclurile:

un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru scacare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscrise nu se
retramtu.

Anulu XLIII.

Nr. 70.

Duminica, 12 Septembre 31 Augustu

1880.

Brasovu il Septembre/30 Augustu.

Multu svonu s'a facutu cu caletori'a Domnitorului Carolu in strainatate si cu aliant'a ce ar' fi o incheie seu ce dupa unii ar' fi si incheiat'o Roman'a cu Austro-Ungari'a si Germania'. Press'a germana a fostu chiaru neobosita in tractarea aestei teme si a discutatu neincetatu si cestiunea redicarei Romaniei la rangu de regatu. Cealalta cestiune a successiunei la tronulu Romaniei a fostu discutata mai multu numai per tangentem.

Cetindu parerile diferitelor diare straine 'ti se parea, ca Domnitorulu Carolu s'a dusu se cersiesca tute aceste: aliantia, titlulu de rege, si regularea mostenirei trouului, dela marii potentati din Vien'a si Berlinu. De-o parte era magulitoriu a vedé cu tatu interesu diarele straine comentau toti pasii Domnitorului, der' cu deosebire articulele aduse de catra foile germane faceau impressiunea, ca principalele Carolu ar' asteptá scapare numai dela gratia' Austro-Germaniei.

Doi. articulu aparuti de curéndu unulu intr'o foia oficioasa austriaca altulu intr'una prussiana vinu de a reduce la adeverat'a loru valore tote faimile respondite de cateva septemani cu privire la Romania si la Suveranulu ei.

Astfelius „Correspondint'a Austriaca“ vorbindu despre cestiunea redicarei Romaniei la rangu de regatu, dice, ca principalele Carolu nu mai este printu germanu, ca densulu fiindu alesulu natiunei romane a devenitu cetatianu romanu si principie constitutiunalu a unui statu independentu care si-a obéndit uuu locu intre celelalte state ale Europei si a caruia Constituanta singura ar' poté se'ludice la rangulu unui Rege, si apoi continua sia: „A voi se presenti pe principie ca pe unu mare-vasalu alu Germaniei, care astépta unu nouu dela gratia' Germaniei si a Austro-Ungariei, si insemná a-i vamatá onórea si patriotisnulu.“ Eta der' ca in cestiunea acésta trebuie se ne întorcemu érasa la isvoru: Poporul romanu a facutu pe printiulu Carolu domnu alu tierii si totu numai poporul romanu pote se'ludice si Rege.

Incatus privesce important'a cestiune a aliantiei Romaniei cu Austro-Germania', apoi mai multe diare straine si chiaru o fóia romana bucurescéna vorbieau dilele aceste de ea, ca de unu faptu complicitu. Diarulu prussianu „die Post“, de regula forte bine informatu, declara acuma, ca aliant'a si principatulu romanu nu numai, ca nu e perfecta si nici n'a fostu macaru vorba de-o aliantia in adeveratulu intielesu alu cuventului. „Este de multu claru“ dice „die Post“, ca dela atitudinea viitoré a Romaniei va depinde si atitudinea mariloru poteri aliate facia de dens'a. O aliantia nu se intenéza. Unu statu pote fi forte intimu cu celalaltu si amendou potu se opereze la olalta fara de a se incheia intre ele o aliantia.“

Asiadér' aliantia nu s'a incheiatu si Domnitorulu Carolu nici n'a potutu se ie unu astfelius de engajamentu desfuitiv singuru, nefiindu insocitu de nici unu consiliariu, care se represeute opinionea ministeriului responsabilu. Tocmai pentru acesta si din alte motive insemnate politice ni se pare, ca espunerea de mai susu a diarului prussian este forte aprópe de adeveru. Romania nu are lipsa de-o aliantia formală, ea se va radimá in momentulu decisiv pe acele poteri, cari i voru oferi mai multa garantia pentru assigurarea esentiei si a intereselor sale. Acésta credemus este unic'a conduită intiépta si nationala, ce-o pote urmá guvernul romanu.

Reمانe inca a treia cestiune earasi de mare insemnata aceea a mostenirii tronului romanu. „Romanul“ respundiendu la invinuirile ce le facu foile opositiunale guvernului si in asta privintia dice: „Mostenirea la tronulu Romaniei nu privesce pe straini nici directu, nici indirectu; ea de-

pinde astadi numai de vointia Domnitorului nostru, intru cătu acésta vointia este in acordu si cu constituina.“

Domnitorulu Carolu, dice organulu liberalu, da o proba de patriotismu si de abnegatiune că fiindu in deplina senatate si teneru, der' dupa ce a avutu o copila, ne mai avandu nici unu altu copilu, se gandesce de cu vreme a cresce pentru tronulu Romaniei unu principe, in vîrsta destulu de frageda, pentru că se pote devini in pucini ani cu totul Romanu, si prin limba, si prin semtieminte, si prin cunoscintia tierei si a nevoielor ei. La Berlinu a potutu fi vorba de cestiunea mostenirii numai intr'ata, incatu acolo locuiesce principalele Leopold, tatalu junelui principe, menitu a fi crescutu in Roman'a ca mostenitoriu alu tronului.

Inaintea declaratiuniloru diareloru memorate trebuie se dispara ide'a, ca Romania ar' asteptá tote numai dela bunavoiut'a si gratia' Germaniei si a Austriei. Dincontra, atatú primirea stralucita ce i s'a facutu Domnitorului Carolu la curtile dela Vien'a si Berlinu, cătu si interessulu celu mare celu documentéza press'a européna pentru afacerile romane dovedescu, ca Romania si-a castigatu o positiune intre statele europene, care i értă de a pasi inainte pe proprietate sale pecioare, fara a devini vasalulu vreunei din marile poteri.

Cronic'a evenimentelor politice.

In orasiulu Raab (Ungari'a), a caruia populatiune adera mai tota la principiele partidei Kossuthiana, se petrecuta dilele aceste unele esecesse, cari adusera cu sene chiaru si intrenuirea armatei. O fóia kossuthiana din Raab se fi imputatu unui otelieu, ca a batjocorit pe Kossuth. In urm'a acésta se adunara o multime de scolari de ai gimnasiului din Raab inaintea locuintieei Otelierului din cestiune, si'l silira prin amenintiari a revocá cuvintele sale, Indata dupa acésta o céte de lucratori porni pe strade, standu pe la locuintele siefilor partidei Kossuthiane din Raab si aclamandu-i cu mare scomotu. Se tienura vorbiri, prin cari se glorificá partid'a extrema si multimea strigá, „Josu cu Tisza!“ Politi'a nu potea se mai birue cu ea.

In séra din 5 Sept. dì, in care s'a constituitu partid'a independentiei, se repetira scandalurile. Kossuthianii au voit u se arangaze in acésta séra in onórea deputatului Arpad Mednyansky unu conductu de tortie. Politi'a la opritu inse, deóbrace nu s'a facutu aratarea inainte cu 24 de ore. Poporulu inse voiea se arangeze conductulu de tortie cu fortia si abia a potutu politia cu ajutoriulu pompierilor se impedece tienerea conductului. In 6 Sept. s'a repetit turbarile pe strada. Mii de ómeni erau adunati inaintea primariei si cereau satisfactiune. Politi'a a trebuitu sè se retraga dinaintea multimei. Atunci s'a chiamatu o compania de infanteria, care n...ai cu baionet'a a potutu se risipésca multimea, Doui insi au fostu raniti. Iritatiunea in orasiu este forte mare. Din Komorn s'a tramisu la Raab duóe companii de infanteria. -- Aceste sunt presemnele unei furtune apropiate!

Se anuntia din Agram, capitál'a Croatiei ca in 3 Sept. s'a tractatu acolo de catra curtea cu jurati procesulu intentatul redactorului siefu alu diarului „Sloboda“, pentru delictulu de lesa maiestate. Acestu delictu ar' fi fostu seversitu de acutu prin publicarea unui articolu, in care se dice despre imperatui Austro-Ungariei: „Imperatulu Austriei, — care se gasesce cu desevérsire in manele Ungurilor, protegeaza acea idea, a carei scopu este inabusirea libertatei micelor state de la Balcani, spre a'si intemeia acolo propri'a s'a stapanire“ Pe langa atacurile aduse imperatului, articululu provoca natiunile mici de la Dunare si Balcani sè se alieze, spre a scapa de apesarea celor mari, si in deosebi de a Austriei. Curtea

cu jurati a achitatu in un animitate pe acusatu.

Mercurea trecuta, d. Kyriak Zancoy agentu alu principelui Bulgaria si Alexander I. a presentat d-lui I. C. Bratianu, presedinte si ministru ad-interim la departamentulu afacerilor straine, scisorile, prin cari este acreditat pe langa guvernulu princiaru. — Acestea este unu semnu, ca relatiunile intre Romania si Bulgaria au devenit mai bune, ceea ce se poate deduce si de acolo, ca de unu timpu incóce diarele oficioase romane vedu in banditii din Dobrogea totu numai Turci curati, pre candu mai inainte ii tineau de Bulgari imbracati in haine turcesci.

Cu privire la politic'a ce ar' trebui se o urmeze Romania, Serbia si Bulgaria intre olalta si facia de statele mari vecine, a publicat „La Republique française“ unu articulu forte binevoitoriu, pentru Romania in deosebi. „Romanul“ aplauda politic'a ce o recomanda organulu lui Gambetta numiteleru mici state. Eata articulu „République française“ :

„Relatiunile principatelor dunarene intre ele constituiesc negresitu un'a din partile cele mai vedute si cu tote acestea un'a din cele mai puginu discutate ale cestiunii Orientului; este in se unu factoru insemnat in impartirea puterilor vii ale Orientului, care merita multa atentie si interesu. Serbia, Bulgaria, Romania, — Romania mai alesu, — sunt atatéa pepiniere de progressu si de civilisatiune, unde germeneaza idei nove si aspiratiuni politice, cari au unu mare viitoru.

„Acumu treidieci de ani, principatulu romanu era ca se dicemus asié intr'o stare primitiva; o casta, care nu era aristocratica de cătu prin bogati'a ei, apesa pe tieranu, i'impunea clac'a si prezentá spectacululu unor moravuri quasi feudale; pe acestu pamentu de servitute si de seracia nu se vedea nici siosele, nici drumuri de feru, nici midioce de comunicatia organisate. Cine ar' recunoscse astadi in Romania infioritora, ardinte pentru progressu, inzestrata cu o armata viteză si disciplinata, brazdata de cai ferate, Moldova si Valahia de alta data? Progressele realizate de Romania de unu sfertu de seculu sunt aproape o minune. Serbia, de si nu e atatú de inaintata ca principatulu romanu, totusi a ajunsu la unu gradu destul de insemnat de progressu politicu. Cătu despre Bulgaria, ea ese din fasia; de eri s'a nascutu la libertate; der' deja, de candu e lasata in voi'a ei, a datu netagaduite dovedi de vitalitate si de viitoru. Cata sè se tienă indouita séma acestor mici popore de silintiele ce'si dau, ca sè se puna la nivelulu natiunilor celor mai inaintate; caci, decá amintirea slaviei le este pentru ele o necontentita deșteptare a pericolului, in care ar' fi, candu ar' merge inapoi, totusi principatele dunarene se afla intr'o situatiune puginu favorabila pentru a se ocupá numai de libertatea absoluta si de curatul progressu.

„Incungiurate de vecini poternici, ele sunt supe necontentitei pressiuni si unor penibile greutati esteriore. O asemenea stare de lucruri e fatala; celu mai slabu va fi totdeauna supusu influenții celui mai tare si, déca elu este isolat, se va incercá inzedaru de a se sustrage de sub acea influența. Principatele sunt astfelu aruncate intr'o oscilare perpetua; ele observa cu o mare ingrijire evenimentele din afara; urmează cu bucuria seu cu gróza inlocuirile de partide si substituirile de puteri guvernamentale, dupa cumu le paru a fi favorabile seu amenintatiile pentru independentia loru.

„Si, cu tote acestea, pacea, in acea parte a Orientului, si echilibrul raselor, cere ca aceste mici State se nu lase pe nimeni se calce autonomia loru si se'si pastreze libertatea de miscare, ce

le este propria. Ele domnescu pe Dunare, dela Portile de Feru pînă la Marea Neagra; cătesi trei sunt vecine si potu constituî unu totu puternicu si ponderatu. Se pîte dice asemenea, că aspiratiunele, precum originea (?) loru, sunt identice. De aceea ori cine pîte fi surprinsu candu aude de certe intre Romanî si Bulgari. S'au produsu căteva, spre esemplu, cu ocasiunea cestiunei Arab-Tabiei; e adeverat, că acésta neintielegere particulara era motivata prinr'o interpretare necerta a unui punctu din tractatulu dela Beriu; era vorba de delimitarea frumătriei romano-bulgare, si acésta fû unu pretestu de certe, care, celu puçinu in partea acea nu se va mai presintă. Bulgari'a n'are mai multu cuventu de a fi gelôsa de Romani'a de cătu are acésta din urma de a invideá pe Serbi'a. Din contra, interesulu bine intielesu alu acestor trei poteri e de a caută unu solidu si trainicu terenu de intielegere. Din diu'a candu guvernele loru se voru intruni a se sprigini, ele voru scapă pria poterea lucrariloru de pressiunile esterne si de sfaturile intereseate, care tindu a le isolâ. Principatele nu mai voru fi urmarite de terori straine, care le 'habusiescu prea adesea aventul'u nationalu, candu nu provoca nesfîrsite crise ministeriale.

Trebuie se o repetim, că perfect'a intielegere numai in interesulu echilibrului orientalul al principatelor e neaperata, desvoltarea normala a acestor state ar' gasi in ea unu avîntu estraordinaru. Preocuparea de a placé séu de a nu displacé unora si altora intra pentru o mare parte in actiunea guvernamentală i este strictu subordinata. De siguru se cuvine, că Romani'a, Serbi'a si Bulgari'a se intretienă cu statele limitrofe séu vecine relatiuni totdeauna cordiale, desi ele trebuie inainte de tóte se vegheze la pastrarea independentiei loru. Spre a veghiá intr'unu modu fructuosu, prim'a loru grigia trebue se fia de a inscrie in capulu programei loru politice intielegerea in privint'a scopului de urmarit u si unirea in scopulu urmarit u. In diu'a, candu va fi asié, principatele voru resufla liberu si nu voru mai ave sè se tema de nimicu."

Brasovu 8 Septembre.

(Ministrul Trefort contra limbii romane.) In numerulu penultimu alu sfîiei nóstre, vorbindu despre excusiunea ministrului Trefort in Sacele, amu disu, că preotulu din Satulungu, candu a voitu a bineventâ pe ministru in limb'a romana, s'ar' fi „scusatu“, că nu scie unguresce. Informatiunea nóstra in privint'a acésta n'a fostu destulu de esacta. Suntemu datori preotului Radu Popa cu-o rectificare. Densulu nu s'a escusatu, că n'ar' sci unguresce, ci a vorbitu romanesce convinsu fiindu, că acésta era datoria s'a că preotu romanu, cu tóte că ar' fi potutu se-o incurce, mai reu, si unguresce. Totu ce a vorbitu d. Popa romanesce cătra ministru au fostu urmatorele cuvinte: „Escentia! venirea Escentiei Vôstre in mediloculu nostru“... Aci l'a si intreruptu ministrulu si batandu'l cu man'a pe umerulu stangu i-au disu „Beszéljen magyarul!... (vorbesce unguresce!) si a pornit u apoi spre acola lasandu pe preotu la o parte. Preotulu inse mergându dupa d. Trefort i-a spusu pe unguresce, că densulu că preotu romanu in fața unei scôle romanesce s'a crediutu datoriu alu bineventâ in limb'a romana.

Astfelu s'a petrecutu lucrulu in fapta si ne pare bine că ni s'a datu ocasiune a face acésta rectificare.

Reuniunea femelor romane din Selagiu.

Selagiu 5 Septembre 1880.

In diu'a de 29 Augustu ayuramî in Simleul-Silvaniei o serbatore mare, serbatore intrarei in actiune, pentru interesu cultural, a secșului frumosu romanu din Silvani'a. Femeia se pîte asemenea cu anim'a in corpulu omenescu, er' barbatulu cu capulu, cu mintea. Mintea produce lucruri mari admirabile, der' fericirea séu nefericirea nóstra pe acestu pamantu depinde de sentiemintele nóstre, de anima. Barbatii se occupa cu deslegarea cestiunilor grele ale vietiei, er' femeile au secretulu acelor nenumerate menuntisiuri, observabile numai atunci candu lipsescu cari ni facu placuta si fericita vieti'a. Poterea barbatului e in capu, a femeiei in anima. In luptele capului cu anim'a, déca acésta vorbesce cu intrég'a s'a potere, de regula remane capulu invinsu: anim'a der' e mai poternica decât capulu. Ceea-ce nu se pîte scôte de multe-

ori la cale cu cele mai poternice arguminte si cu cea mai admirabila eloçtia, se produce fara de nici o greutate prin unu surisu dulce, priu o priuare rogatória — lacrimile in ochi frumosi suatu irresistibile. Lumea iubilória de glume numera feme'a intre „poterile mari“, der' glum'a acésta nu e nici de jumetate siéga, partea ei cea mai mara e lucru seriosu. Reu facu déra singuraticii, reu natiunile, cari nu se folosesc de acésta potere mare. La noi pîn'acum nu s'a pusu vici unu pondu pe educatiunea femeiloru; in specie noi romanii nu ne-amu ingrigit u de nici unu institutu natiunalu pentru crescerea loru, ei le-amu lasatu sè crësca pe unde si cum voru poté; ma nu ne-amu ingrigit u nici de aceea, că se li-se deschida unu terenu de activitate comunu, pe care lucrando sò scape de monotonii'a omoritoria de spiritu a ocupatiunilorloru de tóte dilele. Urmările acestei negrigintie a barbatiloru suatu: a) că indemnulu de activitate innascutu omului, lasatu fara de indreptariu, la multe femei erumpă in directiune stricatiósa si se manifestea in occupatiuni de acele, cari pre langa aceea, că nu folosescu binei comunu, ruinéza materialminte si nefericescu familiele, b) că acele femei, cari nu iesu din angustulu loru cercu familiaru nu ne ingrigim u de crescerea loru in spiritu natiunalu si nu le facem u partasie la aspiratiunile, tendintiele si lucrarile nóstre — ne lipsim u de o alianta poternica, de alianta unei poteri mari.

Aceste si multe alte consideratiuni au trecutu prin capetele acelor barbati, cari se occupa de multu cu ideea iniatiarei unei reunioni a femeiloru romane din Selagiu. Meritulu inse, ca ideea s'a incorporat, a devenit fapta, este alu domnisiorei Elen'a Popu din Basesci, care inca érn'a trecuta convocase in cas'a ospitala a parintelui seu, a zelosului luptatoriu pentru interesele nóstre nationale, Georgiu Popu, o conferintia mai angusta spre a se poté realizá ideea frumosu. Acésta a conferintia incredintia cu ducerea lucrului mai departe pre alé'sa ei presedinta, domn'a Mari'a Cosma, si pre secretariulu alesu totu pentru acésta conferintia, advocatulu Demetru Suciu si decisera convocarea unei conferintie mari, care sè se pronuncia in acésta privintia si eventualmente sè statoreasca si statutele reunioanei infintiante. Conferintia se convocă pe 29 Augustu si că se devina o adeverata serbatore natiunala, se impreună cu concertu si cu balu. In diu'a susamintita la 10 ore celebră Revdss. D-nu Vicariu, Alimpiu Barboloviciu, cu asistinti'a a patru preoti in biseric'a romanesca din Simleu santa liturgia, la care asistara afara de poporenii romani din Simleu o frumosu cununa de dame romane si unu numeru considerabil de intieleginti romani. Tineretua conferintie din mai multe consideratiuni se amenâ pînă la 3 ore dupa médiadi.

La 3 ore dupa médiadi implendu-se salonulu de langa teatrulu orasieescu cu unu publicu alesu romanu, domn'a Mari'a Cosma facu cunoscutu in evintă alese scopulu acéstei conferintie, schitiu passii facuti pîn'acum si dechiarandu-si missiunea implinita cu convocarea acéstei conferintie provocă conferintia a-si alege o presedinta pentru conducerea consultariloru urmande. Conferintia alése intre aplause pe domn'a Mari'a Cosma de presedinta pentru acésta siedintia, er' pe dlu Demetru Suciu de secretariu. Presedint'a, dupa ce multiam conferintiei pentru increderea pusa in dens'a, provocă damele coadunate a se pronunciá pentru infintiarea reunioanei. Intemplantu-se acésta, numai decât se luara la desbatere proiectulu de statute compusu de dlu pretore, Andrei Cosma, care dupa nisice modificatiuni puçinu esentiale se si primi si se decide a se substerne guvernului pentru aprobare. Intre aceste sosi si se ceti iatre aplause o telegrama salutatória dea dlu Pordea, profesoru preparandialu in Gherla, apoi se dedu cetire unei epistole adresate acéstei conferintie prin binemeritatulu de națiune barbatu, Georgiu Baritiu, in care damele romane din Selagiu se provoca a coulucră, că industri'a de casa romana din Selagiu sè fia cătu de bine representata la espositiunea proiectata pe 1881 in Sibiu. Alegându-se in fine a) in comisiunea pentru espusestiune sub presedintia m. o. domnei Mari'a Barboloviciu, domnenele Gisel'a Popu, Virginii'a Serbu, Ludovic'a Orosu, Mari'a Cosma, An'a Polcol'a, Emilia Popu, Emilia Popu din Banisoru si

domnisiorele Elen'a Popu si Emilia Butenu; b) in comisiunea pentru susternerea statutelor pentru aprobare: Mari'a Cosma, că presedinta Demetru Suciu ca secretariu alu conferintie, domn'a Emilia Popu si domnisiore Elen'a Popu si in fine c) pentru autenticarea procesului verbalu alu acestei conferintie domnenele Eleonor'a Nichita, Virginii'a Serbu, Ludovic'a Orosu, Emilia Popu — presedint'a multiam cu cuvinte calduróse domneloru pentru interesulu viu manifestatu facia de acésta intreprindere frumosu redică siedinti'a intre aplausele asistentiloru.

La optu ore se incepù concertulu, care pre langa prompteti'a, cu care 'si oferi fiacare provoca talentulu si dezeritatea s'a, este de a se multiam atât ce se tiene de initiativa, cătu si de dispusetiunile necesarie era totu domnisiorei Elen'a Popu. Nu voiu se abusezu de ospitalitatea acestui diuariu si totodata de patinti'a publicului cetitoriu descriindu pe largu decurgerea acestui concertu, celu d'autaiu romanu in Selagiu; dreptu aceea me marginescu a atinge numai trei momente ale acelui-a: duetulu frumosu „Trei floricele“ executat pe violina de Virgiliu Barboloviciu juristu, companiatu pe fortepianu de domn'a Gisel'a Popu, vocea frumosu, care predominie spatiulu celu mare a salei de teatru, a domnisiorei Elen'a Popu, precum si dezeritatea ei de a se servi de acestu domn frumosu alu naturei si in fine declamarea teologului absolvientu Emiliu Lobontiu („Penesiu Curciumu“), care fu de repetite ori intrerupta de aplauzele ascultatoriloru.

E departe de noi a ne maguli cu aceea, că concertulu nostru a coresponsu deplinu tuturor cointelioru artei musicale; aceea inse o potem afirmă cu totu dreptulu, că acela, considerandu ne-numerantele pedeci, ce ni se spusera, scurtmea temporului, care de abia ertă debutantiloru a face o singura proba, a reesitu preste asteptare bine. Cel mai mare cästig din acestu concertu ni este increderea in fortile nóstre, precum si castigata convingere, că spre a ni procură desfatarile frumosei arte musicale, n'avemu de lipsa a alega dupa poteri si in societati straine. Speram, că acestui inceputu incuragiatoriu voru urmă succese stralucite.

Dupa concertu se incepù si se continua pînă altă di dimineti'a balulu, care, atât ce se tiene de eleganti'a toaletelor cătu si de numerulu parohilor dausatorie (mai numai romane) n'are de a se teme de o asemenare cu cele ce amu vediutu arangiate de Simleoani. Credu că Simleoaniloru au-dîndu despre acésta frumosu petrecere li va fi paratu reu, că din cauza lipsei unor consideratiuni super fine, de cari noi niciodata nu pretindem, voindu a participa la petrecerile loru, n'au luat parte, că de altadata la ea. — Venitulu curatul in favorulu reunioanei a fostu 51 fl.

Incheiandu, nu potu se amintescu ajutoriul datu si osteneiele puse intru pregatirea acestei adunari si petreceri nationale a d-lui notariu la judecatoriu cercuala din Simleu, Valentinu Popu, amabilei sale soții, Gisel'a. Jun'a parechia, pre langa recunoscintia publicului romanu la acésta conferintia si petrecere nationala cea mai frumosu multiamita in consciintia s'a. X. X.

Caus'a agrara ardelena in diet'a maghiara.

(Urmare.)

§ 11. „In cestiunile ce se voru ivi in decursulu latoriloru prestatore, se aplică pertractarea judecatoroșca inquisitorica, in care nu au locu alegatiunile formale.

Neinfatiosarea partidelor citate in regula pre langa aretarea scopului pertractarii, nu impedece tineretua pertractarii.

Judele pertractatoriu este datoriu a incercă in tóte cestiunile subversante o impaciuire intre partide si a introduce resultatulu aceleia in protocolu. Deceai impaciuirea nu va succede, declaratiunile partidelor referitoare la cestiunea controversă se i-au la protocolu, era judele pertractatoriu procură din oficiu datele si dovedile necessarie, pentru lamurirea lucrului.

Se primesc.

§ 12. Asupra cestiunilor controverse ce se voru esec in privint'a ambularii si rectificarii mezuinelor, referitoare la teritoriile ce se află sub segregare urbariala, proportionare si comassare, precum si in privint'a sustinerei intermale a starii actuale a possessiunii ce formă obiectulu proprietării, judele pertractatoriu emissu de tribunalu tiene per tractare speciala dupa normele procedurei sumarie, si decide independentu că foru de prim'a instantia.

In cestiunile aceste se observă tóte normele art. de legă LIV 1868 referitoare la procedura, la probe si la remedie de dreptu, cu exceptiunea renovarii processului, care nu este admisa in asemenea cause.

Aceste cestiuni, ce sunt de a se pertracta separat, nu înfluenta prorogatōre (amanare) asupra cursului regularui comassarii.

Parteniu Cosma: On. Camera! In paragraful anterior o cestiune puru civila se preface in cestiune urbariala in privintia remedielor de dreptu, si din acestu motivu si fatia cu ea se sustiene procedur'a civila, totusi renatura processului se eschide.

Eu nu asiu potea motivā acēst'a dispositiune, decătu presupunerea: că de aici incolo regularile si comassarile voru durā nnu anu doi; dēr' dupa premissele primeite nu cutediu a sperā acēst'a, ci sum convinsu, că unele procese de acēst'a natura voru dura si in viitoru cāte 10-15 ani.

Cestiunea pentru sustienarea starei actuale a posessiuniei causele de regulare si comassare inse este fōrte pondere pentru respectivii si prin aceea, că nu numai s'au subcasu dela competenti'a s'a de pena acum, ci se lipsescu bari de dreptulu de renovare, in mai multe casuri pōt eveni daunatōre; că-ci precum am disu, sunt prospecte, că processulu va durā mai multi ani, si déca vre-o partida din cauza unei intimatiuni defectuose nu se va infatisi la pertractare, s'au din cauza unei aperari rele din partea adovatului va pierde processulu, nepotendu'lu renovā — va fi lipsita de usufructulu ce i compete sub tōta durat'a processului urbarialu.

Eu deci spre evitarea acestui reu asiu voi se sustienu praca de astadi din Transilvania sustinuta si pentru viitoru in Ungaria, că adeca: se nu lipsim pe omulu ne-dreptatitu de renovarea processului, déca va avé pentru acēst'a motive acceptabile, cu atātu mai vertosu, că prin acēst'a regularea, respective comassarea nu sufere de loc. Spre acestu scopu facu urmatōrea propunere:

Aline'a a doua a § 12 -se se termine cu cuvantul „dreptu“, in care casu intrég'a alinea ar' sună astfelui :

„In cestiunile aceste se observa tōte normele art. de lege LIV 1868 referitōre la procedura, la proba si la remedie de dreptu.“

Pauler ministru de justitia: Si eu am unu amendamentu referitoru la acestu paragrafu si anume la alinea a doua. Premitiendu, că respunsu la propunerea d-lui deputatu Cosma, că pentru aceea s'au luat causele aceste dela judecatoriu sumaria si s'au incredintiatu judeului pertractatoriu, pentru-că acesta cunoscēndu tōte detaiurile causei o potē resoli mai usioru, — amendmentul meu tīntesce într'acolo, — că de si se sustienu remedie de dreptu normate in procedur'a civila, recursulu de nulitate separatu ar' servi numai spre intāriarea si impedecarea cursului cestiuni. Deci propunu că alinea a doua sè se modifice astfelu :

„In cestiunile aceste se observa tōte normele art. de lege LIV 1868 referitōre la procedura, la probe si la remedie de dreptu; recursulu de nulitate inse se potē valită numai in apelatiune, si asupra lui decide gradatim folu superioru, care judeca in meritulu causei. Renovarea processului in asemenea casuri nu este admisa.

De renovarea processului nu este nici o necessitate, că-ci trāminele eventuale se potu remediā pe cale ordinara.

Bokross referentulu: In cātu privesce amendmentului deputatu Cosma, declaru, că cu atātu mai mare linisire nu lu primescu, cu cātu sunt convinsu, că déca astadi v'stä inaintea onor. Cam normarea proceduroi civila, nu admite in cause de acēst'a natura renovare de processu, căci nu atingu meritulu, ci contine numai dispositiuni imprimale. Admissibilitatea renovarii processului in aceste cause se basēdā numai pe o erōre stracurata in procedur'a civila, pe carea nici chiaru astadi nu o respectēdia curtea apremă. Deci eu nu primescu amendmentul.

In cātu privesce amendmentul d-lui ministru de justitia inse, de si se vede a fi incātuva in contradicere cu testul comisiunei juridice, in esentia totusi nu involvē contradicere, pentru-că recursulu de nulitate se admite si prin acēst'a, schimbându-se numai competenti'a forului, deci in normele comisiunei nu me afu indemnata a me declarā contra imprei acestui amendmentu.

Presidiul: puno amendmentele si testulu comisiunei la votu.

Amendmentul deputatului P. Cosma cade si se privesce propunerea comisiunei cu amendmentul ministrului de justitia.

§ 13. Dreptu ingineri functionatori in causele de remedie si comassarea posessiuniei se potu aplicā numai acei ingineri, cari au cualificatiune spre acēst'a.

Cu autenticarea lucrarilor ingineresci se incredintedia ingineri functionatori.

Instructiunea, care va stabili cualificatiunea inginerilor functionatori, si o procedere technica uniforma se va emite pe calea ordinatiunei.

Pena candu se voru denumi in numeru suficientu ingineri functionatori, se intotniesce ministrul de justitia, si in contielegere cu ministrul de agricultura, industria si commerciu, cu afacerile de autenticare, se autorisedie in cātu interimalu unu numeru necessariu de ingineri functionatori.

Inginerii functionatori si autenticatori cadu in categoria spertilor permanenti aplicati la judecatorii, si că atari sunt supusi normelor disciplinare coprinse in art. de lege VIII 1871.

Aug. Pulzsky: afa o contradicere intre aline'a penultima a acestui § si intre principiul ce s'au adoptat cu privire la separarea inginerilor in doue clase: in ingineri functionatori si ingineri autenticatori. Este o anomalia, că ministrul se denumesca pe ingineri, pentru-că nu cunosc referintele locale si personale. Ministeriul i se dā prin acēst'a o potere discretionara. Mai departe proiectul nu statoresce, că cine propune ministrului pe ingineri spre aprobare. Oratorul s'ar invoi, că pe ingineri se-i propuna ministrului spre denumire comisiunea administrativa, seu tribunalulu respectivu. In fine propune, că in locul aliniei penultime sè se primēsca urmatorulu amendamentu:

„Pena candu se voru denumi ingineri autenticatori in numeru recerutu, pe inginerii autenticatori i desiguedia din casu in casu acelu tribunalul reg., pe alu carui teritoriu se face lucrarea, si contra hotarirei tribunalului este admisa a-apelatiunea la tabl'a regescă.“

Teoa. Pauler ministru ds justitiu: Dl. antevorbitoriu recunoscē, că principiile depuse in acestu § sunt salutarie, recunoscē necessitatea dispositiunei inteterimale, si rucunoscē că si pena candu se va potē esecutā pe deplinu principiul depusu in acestu §, este de lipsa ingrigirea, că inginerii functionatori se nu potā superrevidă si autentica lucrările colegilor loru si vice versa, ci că acēst'a functiune sè se incredintiedie unorū omēni cualificati si demni de incredere. Diferentia intre mine si d-lu antevorbitoriu se incepe numai acolo, unde este vorba de denumirea respectivilor individui. Dl. deputatu o considera acēst'a de o cestiune de potere. Eu nu pricepu cum ar' cresce sfer'a de potere a ministrului de justitia prin acea, că elu va denumi pe inginerii autenticatori. Denumirile in generalu le considera multi de o estindere a sferei de potere a ministrului, de si ea in fapta este o sarcina mare, că-ci este inpreunata cu mare responsabilitate si mare odiositate. Deci eu nu afu intr'acēsta nici unu avantagiu pentru ministru, din contra o insarcinare inpreunata cu responsabilitate mare. Este vorba numai ee aceea, că in modu interimalu cine se denumesca pe respectivii ingineri?

Designarea aceloru individu o consideru eu de o functiune administrative, deci nu este nici o ratiune a investi tribunalele si plane in urm'a apelatiunei tabl'a regescă cu denumirea. Mai curēndu asiu tinē competente comisiunile administrative, inse si in contra acestora se potu face mai multe exceptiuni in urm'a intereselor locale, decătu in contra ministrului de justitia, care negresit uva consultă organele competente inainte de a face denumirile. Fara in-doiala in casurile concrete se voru consultă presidentii tribunalelor, membrii comisiunilor administrative seu comitii supremi, pe bas'a informatiunilor date de acestia se va decide cauza. Lucrul principal este, că sè se aplice omēni cu cualificatiune deplina, isteti, harnici si omēni de omenie. Si de ūre-ce o astfelu de denumire mai nimerit u potō face ministrul, că mai neinteressata in causa, ve rogu se primiti paragrafulu asia precum este redactatu.

(Va urmā.)

Declaratiune.

Domnule Redactoru! Scirile false, ce se scor-nira in urm'a inchiderei pensionatului Vautier, me constringu, se facu urmatōria declaratiune publica:

Subscrisulu declaru prin acēst'a, că de aprōpe dicece ani dau instructiune in institutulu Henriette Vautier din limb'a romana: dia esercitii gramaticale si stilistice. La inceputulu anului scolasticu 1879/80 parintii copileloru din Romani'a, cari se afla in institutulu Vautier in numeru fōrte considerabilu, isi esprimara dorint'a, că se li se dē copileloru loru de aci incolo instructiune si din geografi'a si istori'a patriei loru, căci altintre densii voru fi siliti a-si luā copileloru din institutu. In urm'a acēst'a me iutielesei cu proprietar'a institutului d-r'a Vautier si dēns'a, considerandu, că cele mai multe fetitie din institutulu seu sunt din Romani'a, in numeru de 25, me rogă sè le dau acestor'a instructiune si din geografi'a si istori'a Romaniei. Că medilociu de investimentu pentru studiul geografiei amu intrebuintiatu „chart'a Romaniei“ de majorulu Papazogolu, si litografata de A. Bielz si S. Sander, pe care nu se afu nici Transilvani'a, nici o alta tiéra, decătu numai Romani'a singura, si pe care nu se afu tiparit, că titlu nici „chart'a tierilor romanē vecine“, nici „Daci'a moderna“. Adeverulu e, că amu vediutu in manele copileloru doue charte diferite de a mea, dēr' n'amu observat u se fi afiata pe ele nici titlul „chart'a tierilor romanē vecine“, nici „Daci'a moderna“. Intrebandu pe fetitiele, cari aveau chart'a la sine, de unde au dēnsele chartele, mi respunsera, că de acasa, dela parinti. O astfelu de charta se vede, că s'a afiata din gresiela la

parete in sal'a institutului pe timpul essamenului din limb'a romana. — In óra din istori'a Romaniei m'am folositu de manualulu „Istori'a Romanilor“ de Xenopolu, professoru la universitatea din Iassy, care carte, dupa cātu sciu, nu se afla intre cele oprite.

Brasovu in 29 Augustu 1880.

Ioanu Popea,
prof. de limb'a romana in institutulu
„Henriette Vautier“.

Diverse.

[Necrologu.] Eri petrecuramu la momentu pe unulu din cei mai bravi si zelosi functiunari romani, pe **Stefanu Rusu**, consiliariu judecatorescu in pensiune, fostu senatoru alu comuuie Brasovu. Stimatu si iubitu de concetatiunii si conationalii sei Stefanu Rusu potea se fia multi ani unu radiemu podōba a orasiului seu natalu. Crud'a sorte avu inse capriciulu ca tocmai acestui barbatu diligentu si onestu se-i rapescă de totu vederea ochiloru inainte cu cātiva ani. Ce chinu pentru elu de a se vedē portat u de mana de copii si. Mōrtea l'a scapatu de acēst'a tortura in anulu alu 45 lea alu vietie sale. Fia-i tierin'a usiora!

(Ministrul si consiliariul seu.) S'a observatu, că ministrul de instructiune Trefort si consiliariul seu Hegedüs faceau o fața fōrte trista, candu vedea si li se spunea in ce stare buna se afla scolele romanesco prin comunele din giurulu Brasovului. Dumnealorau au crediutu pōte, că Romanii n'au nici o scola de Dōmne ajuta. Asia d. Trefort abia a voit u se crēda, că in cele doue scole romane din Satulungu cu cāte cinci clase invētia vreo 700 de copii, ér' consiliariul seu d. Hegedüs a intrebatu pe preotulu romanu din Prejmeru, vorbindu in limb'a germana cu accentu ungurescu: „Haben Sie auch einen „Daskel?“ si afirmaudu-i-se acēst'a din partea preotului a adausu: „Haben Sie auch einen qualifizirten „Daskel?“ Preotulu ia respunsu la acēst'a apesatu: „Wir haben d'rei qualifizirte Lehrer.“ Atunci consiliariul vediue ca alusiunea ironica asupra „dascalului“ — numire ce se dā pe la noi si cantoriloru — nu era la locu, n'a mai disu nimicu.

[Statu'a lui Heliade Radulescu] se va, asiedia dupa cum afia „Pressa“, in fati'a Universitatii, in loculu statuei lui Mihaiu Vitezu, éar acēst'a se va asiedia pe loculu viranu de lenga palatu, unde se va face o gradina si o mica piatieta, deschidiendu-se o strada, care va responde in cea Luterana.

[Taberă de la Tiganesci.] Marile manevre voru incepe la Tiganesci peste puçinu timpu. Se crede că ele voru avé locu pe la 20 Septembre-v.

[Bande de hoti in Dobrogia] Cetim in „Farulu Constantiei:“ In nōptea de 18 spre 19 Augustu o banda de tălahari atacă satulu tataru Gheringecu in apropiare de vreo 12 chilometri de Mangalia, Pe la ūrele 9 nōptea, cāndu unu mare numeru dintre locuitoru se aflau in giamia, cinci banditi turci inarmati se arata. Trei intra in giamia, duoi stau de paza afara. Mai multi locuitoru sunt legati cu turbanele si branele loru proprii. In urma, banditii scotu din giamia pe Velliula, notabilu alu comunei, ilu ducu la domiciliul seu si dupa torture si violentie barbare i sustragu 500 lire otomane. Unu frate alu lui Velliula si alti doui locuitoru inca au fostu crudu maltratati. Unul dintre acestia a murit chiaru din cauza raniloru ce primise. Unu calarasiu, din escadronulu Constanti'a platonulu Mangali'a, se afla in satulu Gheringecu, cu ocasiunea executarii unui mandat, cāndu banditii ilu calcara. Acestu bravu soldatu, numitu Velicu Vasile, indata ce vede tălaharii, se repede la densii, despretiindu-le numerulu si armele. Se repede singuru, nimeni dintre locuitoru dandu'i ajutoriu, atātu de mare era spaim'a ce coprinsese satulu. Banditii ilu priimira descarcandu toti armele intr'insul. Ranit u greu calarasiul cade, jertfa datoriai; peste cāteva ūre incetează din viētia...

Cu duoe plutōne de rosiori si vreo 20 soldati infanteristi din reg. 1 se incepù urmarirea tălaharilor de cu nōptea si continuă tōta diu'a si continua si acum. Pe frontieră s'au luat mesuri de priveghere esceptionale, E de speratu, că silintele administratiei si ale armatei voru avé si de asta data dreptu

resultatul succesului. Din primele constatari se vede, că bandă delă Gheringecu nu se compunea de cătu de 5 banditi. Unu numeru atatu de micu de tălhari a fostu suficientu că se calce si se jafuișca unu onestu si notabilu omu dintr'o comuna de 120 familii! Singuru calarasiul Velicu Vasile a datu peptu banditilor. Cati-va 6meni, déca mergeau cu densulu foră arme chiaru, contra tălharilor, nici unul dintre ei nu trebuiea se scape. Dér locitorii ce se lasara prada catoruva banditi, remasera impossibili si in fața eroismului unui soldat roman ce-si sacrifică vieti a pentru a le apără vieti a si avearea loru. Si acesti banditi s-a constatat a fi turci locitorii din Bulgaria. Se presupune, că siefulor loru este unu turcu numit Topuz, locitoriu totu din Bulgaria, renomitu bandit. Cu tōte că imediatu dupa comiterea crimei tălharii au disparutu si ca frontieră este aprópe, autoritatea este in positiune a speră, in urmă energiceloru mesuri luate, că justiția intréga se va face, justitia exemplara.

Jou, 20 Augustu, la 12 ore, a avutu locu înmormantarea lui Velicu Vasile, bravul calarasi care a gasit mórtea luptându-se singuru contra unei intrege bande de turci perfectu armati, la Gheringecu, in nótrea de 18—19 Augustu. S'au facutu, bravului, onoruri demne de densulu. Doue plutone de soldati infanteria si artileria, D. comandanu aiu garnisonei cu toti D-nii oficeri functionarii civili si unu numerosu publicu insociau cortejilu funebri. Orasiul Mangali'a intregu s-a grabit a esprimă cu acéstă ocasiune profunde sale regrete si amiratiunea respectuoasa osteanului romanu cadiut la postulu de onore. Autoritatea ie mesuri, că de către Primari'a orasiului Mangali'a sè se ridice pe mormentulu lui Vasile Velicu unu monumentu funebri destinat a perpetuă amintirea eroicei sale conduite. Velicu Vasile era originaru din Galati. Serviea in escadronu dela 1878 Octombrie. Se destingea intre camaradii sei printre conduita exemplara.

[Spioni in Carpathi.] Pe côtea Carpatilor, intre Strung'a si Petrosiani, ju valea Ialomiției de căteve dile se arrestaseră — scrie „l'Indépendance roumaine” — trei individi, cari luau planuri topografice „S'au gasit la ei charte de statu majoru austriacu, lacrate in rosu si albastru, pe cari se vedea forte claru trasuri de studii militare. Aceste domni au declarat, că sunt professori din Pest'a si că facu studii geologice si geodesice.“ Dupa intervenirea guvernului austriacu, cei trei prisonieri, cari stateau la corpulu de garda alu companiei de Dorobanti, din apropierea locurilor indicate, au fostu liberati.

[Amorul principelui Carolu.] Din incidentul caletoriei Domnului Romaniei prin strainetate, diuariile de acolo reimprospetează unele momente mai interesante din vieti a lui. Astfel se scrie, că pe cându principale studia la universitatea din Bonn, facea de multe ori excursiuni, si in un'a din acele facu cunoscintia principessei Elisabeta de Wied. Jun'a principessa a fostu destinata de catra parintii sei si a curii de Holanda a deveni soçi'a mostenitorului de tronu alu Holandei. Nici principale Carolu Anton de Hohenzollern nu voiea că fiul lui s'o ie de socia. Cu tōte aceste tinerii se iubau. Principale Carolu trebui sè se departez din Bonn din caus'a acéstă, spre a-si completă studiile la Berlin, căci prin despartirea loru se spera, că li se va stinge si amorulu, inse inainte de a se departe, se mai duse odata la Neuwied si principessa i-a datu cuventulu, că numai dupa densulu se va marită. Optu ani asteptă dens'a si principale Carolu, atunci deja Domnul Romaniei, isi tinu cuventulu si o conduse la altariu.

[Naufragiu.] Vineri pe la 5 ore p. m — scrie „Steu'a Dobrogei” — o corabie, ce plecase din Reni incarcata cu feru si lemnarii, a inghitit Dunarea intr'o secunda chiaru in fața portului Tulcea. Patru matrozi si Capitanul vasului sarindu in apa au scapatu cu viatia inotandu pénă ce au esitau la maiu. Caus'a este, că avendu panzile intinse, ear' ventulu suflandu in côtea, au plecat o la o parte, ear' ferulu ce sta pe coverta, din acéstă miscare, rastogolindu-se spre partea plecata, imediatu a si luat apa in interioru, de unde a provenit afundarea. Se dice, că Capitanul vasului avea in cabin'a s'a o suma de peste 800 lire.

[Baile Baltatiesci.) D. Dr. Dimitrie Cantemir, proprietariul bailor de la Baltatiesti, a reesit de a estrage din acele ape o sare mine-

rala, avendu proprietati purgative, cari potu inlocui cu superioritate chiaru medicamentele straine, ce se intrebuintiasera pénă acum, si că in scopu de a creă o industria nationala in tiéra, pe de o parte au tramis Consiliul medical superior probe, pentru a experimenta acéstă sare minerală; ear' pe de alta s'a asociat cu D. farmacistu Camner pentru a infiuti unu laboratoriu sistematicu de purificare si cristalizatiune in cantitati mari.

[Nihilistii semisca eurasii.] In Petersburg s'a descoperit o tentativa de a submină drumulu de feru Moscua-Kursk tocmai in loculu, in care esplodase in anulu trecutu. Unui politiaiu i batuse la ochi o grópa adêncă din cas'a Rogoski, care era locuita de trei 6meni necunoscuti. Intrebandu-i, ce voru cu gróp'a, acestia iau respunsu, ca vreau se faca o pivnitia, Politiaiu a raportat imediatu siefului seu, care a ordonat arestarea necunoscutilor. Acesteia se facusera inse nevedinti. In gróp'a s'a gasitu inceputul unei mine, indreptata spre drumulu de feru. Necunoscutii, fara indoiela nihilisti, aveau in vedere apropiat'a caletoria a Tiarului la Moscova.

[Ziduitu de viu.] Cetimur in l'Italia: La Castillejar, in provinci'a Granad'a, gendarmeria a facutu o descendere cu scopu de a smulge unei morti sigure pe unu nefericitu, pe care famili'a s'a lu condamnase de multu timpu la cele mai ingrozitive torturi. Dupa indicatiunile date de rumorea publica, gendarmeria a petrunsu intr'o casa din satu si éca spectacululu, care s'a oferit ochiloru sei. O gaura fusese sapata intr'unu coltui, strimta si adêncă, apoi astupata cu unu acoperemētu de pamentu. In mediuloculu acestui acoperementu se deschidea unu feliu de resuflatória de 29 centimetri de lunga si de 14 de larga. In acéstă gaura fusese ingropat de viu unu omu si 'si consumă existenti'a s'a depiorabila in prad'a celoru mai crude suferintie. Feme'a si copii sei erau calaii sei: ei ilu ziduisera astfelu. Cas'a loru nu era cunoscuta in satu de cătu sub numele dela cas'a del ecuparedado (cas'a ziduitului), Gendarmeria s'a grabit de a liberă pe prisonieru. Elu era intr'o stare de plansu. Murdariile de tōte felurile, care se adunaseră in inchisórea s'a si puçinele comunicatiuni ale acesti'a cu esteriorulu faceau atmosfer'a infecta. Acestea sermanu omu n'avea pe dênsulu de cătu nisice strentie murdare; corpulu seu era acoperit de rani. Feme'a si copii au fostu pus in stare de arestare. Ei declara, că victim'a era lipsita de facultatile mintale si că au procedat astfelu spre a se sustrage consecintelor acceselor sale. Victim'a declara, că călăii sei o bateau in fiacare di, că i mesurau cu mare sgârcenia hran'a s'a si că s'au otarit u lu intemniá spre a se scapă mai curându de elu.

„Rom“.

[Presentia de spiritu.] Petru celu Mare alu Russiei visită in anulu 1706 orasiul Kiew si trase in gazda la archimandritulu Romanu. La masa servieau numai calugari; inse pentru serviciulu esclusivu alu Tiarului a fostu insarcinati doui calugari betrani. Celu mai betranu cu perulu albu că zapad'a era insarcinat se ingrigésca, că imperatului se nu-i lipsescă beuturile, căci, dupa cumu se scie, lui Petru nu i displacea se bea; inse betrânulu era atât de neindemanaticu in serviciulu seu că paharnicu, in cătu returnu o tava incarcata cu pahare pline pe hainele Tiarului, pe cari le udă peste totu. Infuriatn, Petru sări cu pumnulu ridicat sp̄re a pedepsi pe calugaru pentru acéstă nebagare de séma; der' betrânulu nu perdù nici unu momentu presentia s'a de spiritu, se retrase unu pasu inapoi si redicandu drépt'a dise cu o voce solemnă. „Nu cu picatur'a, der', in abondantia că acestu vinu, sè se reverse bine, cuventarea cerescă asupra marelui nostru Tiaru.“

— „Dumnedieu va face prau si va distrugе pe inamicii sei, că aceste pahare, cari se află in bucati la picioarele sale.“ — Imperatulu a trebutu se surida de icsusintia si inteleptiunea, cu care betrânulu a sciutu se scape din positiunea s'a fatala, i' intinse man'a si 'lu numi la momentu ar-chimandritu la Petchorek.

„Rsb. W.“

(„Lyr'a Romana.“) Nr. 32 alu acestei foi musicale romane contine: Tecstu: „Doin'a e cantarea Romaniei“ de G. Missail. — Stradela (urmare) T. T. Burada. — „De ce“, si La o voce, versuri. — Notitia Artistica. — Societatea Concordia. Musica: „Nu me uită“, melodia pentru piano de L. Bransky.

(„Apollo.“) Fascicululu pentru Septembre din fóia musicala dela Budapest „Apollo“ contine urmatorele piese: „Polca de Salonu“ de L. Höglz. — Piezele nr. 2 si 3 din colectiunea lui Stephan Heller „Flori —, Fructe —, Spini.“

— „Polonesa“ de Contele Michael Oginsky. „Cantecele lui Petofi“ de Iulius Kapi.

Multiamita publica!

Subsemnat'a profita de ocasiune a-si exprima intim'a s'a multiamita tuturor paratiilor si cunoscutilor fetitilor din institutul seu, pentru primirea plina de iubire si amicitie ce i-o arata densii in totu timpulu petrecerei sale in Romania si cu deosebire iu Brail'a.

Henriette Vautier.

Ratiociniu

asupra banilor incorsi in favoarea „fondului studintilor academic“ dela scolele mai inalte din fostulu districtu alu Naseudului in ocasiunea balului din 18 Augustu 1880, tienutu in otelulu Rahova din Naseud.

I. In favoarea fondului au donat: Generos'a si lustr'a familia Mocioni de Foen: Georgiu, Alesandru, Eugeniu cu ocasiunea trecerei prin Naseudu la scaldile pre valea Somesului: San-georgiu Domnatu si Valevinul 100 fl.; unu F. T. 5 fl.; Fried. Müller apotecan in Naseudu 2 fl.

II. In sera balului au incursu la cassa: 161 fl., in care preste pretiul de intrare au contribuitu urmatorii: T. Domni: F. Goldschmidt 6 fl; Mihailu Fagarasianu protopopu in Teure 2 fl. 50 cr.: Georgiu Schiopulu din Reginulu sasescu 2 fl; Georgiu Boca protopopu in Rusii-munti 2 fl.; G. Siagau 2 fl.; unu teologu 2 fl.; Silasi protopop in Bistritia 1 fl 50 cr.: Gottlieb Schuster 1 fl. 50 cr; Ioanu Tancu profes. 90 cr.; Ioanu Trifu canc. in Borgo-Prundu 80 cr.; A. Siotropa 2 cr.; Nicolau Rusu 50 cr.; Adaugendu sum'a de sub cu cea de sub II dău la olalta una suma de 268 fl.; din care subtragendu-se spesele balului de 111 fl. 90 cr. ramane unu superplusu de 156 fl. 10 cr., care in 19 Augustu 1880 s'a elocatu in societatea inprumutu si pastrare „Aurora“ din Naseudu langa capitolulu „fondului stud. academic“ de mai inainte de 73 fl. 90 cr. Astfelui intregu fondulu stud. acad. dispune astazi de unu capitalu de 230 fl.

Asiadér' cifrele demuestra destulu de evidenta caldur'a cea mure, cu care a imbraciosiati omul Publicu din Naseudu nobil'a si frumos'a idea de a mai infiinti inca unu fondu cătu de micu pentru ajutorarea stud. academic. In 3 ani cu ocasiunea a 3 baluri academice unu capitalu de 230 fl. destul de frumosu!! Continue studentii academicici, dupa ce ghiati a s'a ruptu odata, totu pe calea acestei si atunci in tempu de 10—15 ani unu „academic“ și „2“ potu primi nesce ajutorie, care se-i fercesca intru ajungerea scopului.

In fine ne tienemu de santa datorintia a de a exprime multiamita nostra sincera fața de Ilustratatile Loru Domnii: Georgiu, Alesandru si Eugeniu Mocioni pentru considerabil'a suma donata; mai de departe fața de maranimosii contributori si fața de toti participantii pentru sucesulu prestatul in favoarea fondului susamintit.

Naseudu in 27 Augustu 1880.

Gavrilu Onisoru Demetriu Ciunta presed. balului.

Ioanu Neamtiu controlorul.

Ernaticu de vite.

Pe mosia Darabani, judetulu Dorohoi, gasindu se fenu de cea mai buna cualitate si pasiune in belsiugata si intinsa, — mocanii cu oi, căsăuori ori-ce altu soiu de vite sunt primiti la ernaticu cu conditiunile cele mai favorable. Atât de la privirea indemanarilor cătu si a pretiului a se dressă direct la Curtea mosiei.

Pretiurile piathei

din 10 Septembre st. n. 1880

	Hectolitre. fl. cr.	Hectolitre. fl. cr.
Grana	fruntea . . . 7.60	Mazarea 6.33
	midiulocu . . . 7.10	Linte 8.50
	de diosu . . . 6.55	Fasolea 5.40
Mestecatu		Cartofi 1.00
		Sementia de inu . . . 11.90
Secara	friomosa . . . 5.10	" de cânepa . . . 5.40
	de midiulocu 5.—	" de chilo. fl. cr.
Ordiulu	frumosu . . . 4.—	Carne de vita 4.00
	de midiulocu 3.80	" de rimatoriu . . . 5.00
Ovesulu	frumosu . . . 2.10	" de berbece 3.00
	de midiulocu 2.—	Seu de vita prospetu . . . 100 Chile. fl. cr.
Porumbulu		" topitu 35.00
Meiu		"
Hrisca		"

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografia: Ioanu Gött si fiu Henricu.